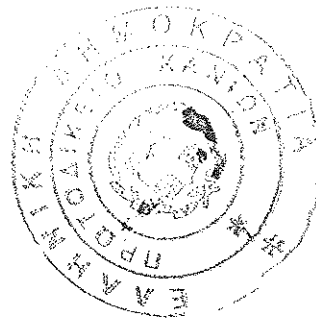

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

Αριθμός 327 /2011

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από το Δικαστή Κωνσταντίνο Ασημακόπουλο,
Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 14 Ιουνίου 2011, για να
δικάσει την υπόθεση μεταξύ

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1) Του αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης
ευθύνης με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ – ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ ΠΕ», που
εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) του αστικού μη
κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία
«ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και
εκπροσωπείται νόμιμα, 3) του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού
περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ -
ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται
νόμιμα και 4) της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία
«ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ
ΕΙΚΟΝΑΣ», που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα,
που παραστάθηκαν δια των πληρεξούσιων δικηγόρων τους Μάρθας

Κοτσώνα, δικηγόρου Χανίων και Γρηγόρη Τρικούκη, δικηγόρου
Θεσσαλονίκης.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία

», που εδρεύει στο

και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου
δικηγόρου της Μιχαήλ Βεργανελάκη.

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 9-8-2010 αίτησή τους, που
κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό κατάθεσης
500/7-9-2010, προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 11-1-2011 και
ύστερα από νόμιμες αναβολές για την αναφερόμενη στην αρχή της απόφασης
δικάσιμο και εκφωνήθηκε από το έκθεμα.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των
διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα ανέφεραν προφορικά κατά την
ακροαματική διαδικασία.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του Ν. 2121/1993 για την
"πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα", όπως
ισχύει μετά το ν.3057/2002, νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών,
προς την πνευματική ιδιοκτησία, δικαιωμάτων, δηλ. των δικαιωμάτων σε
εργασίες («εισφορές» κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την
πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμα έχουν κάποιες ομοιότητες μ' αυτήν, δεν
μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν
εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν
όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση ή στην

αναπαραγωγή και γενικά τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας κ.α. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η προστασία δε αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 του νόμου αυτού, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει περαιτέρω ότι ο σκοπός και προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης είναι κατ' αρχήν η λήψη της εκπομπής από τους ιδιώτες κατ' οίκον ή σε άλλους ιδιωτικούς χώρους για προσωπική χρήση τους. Για τη χρήση αυτή έχουν ήδη καταβληθεί τα δικαιώματα στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς. Στην περίπτωση, όμως, που υπάρχει δημόσια χρήση, εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, τότε απαιτείται νέα άδεια του δικαιούχου αυτού και καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής. Βασική προϋπόθεση της δημόσιας εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίασης είναι να απευθύνεται αυτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων, που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό δεσμό και συγκροτούν την ιδιαίτερη

νομική έννοια του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας του «κοινού». Το κρίσιμο δηλαδή στοιχείο σχετικά με το δημόσιο χαρακτήρα της εκτέλεσης χρήσης ή παρουσίασης του έργου είναι να γίνεται αυτή υπό συνθήκες, που το κάνουν προσιτό στο κατά την προαναφερθείσα έννοια «κοινό» (ΑΠ 907/2003, ΕΛΔνη 44.1481). Απαιτείται τελικά η ύπαρξη πράξης, με την οποία ο λήπτης του ραδιοτηλεοπτικού έργου καθιστά αυτό προσιτό σε αόριστο αριθμό προσώπων, τα οποία δε χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις μεταξύ τους, ώστε να προκύπτει ένας από τους τρόπους «δημόσιας εκτέλεσης», κατά τον ορισμό του άρθρου 3 παρ.2 του ν.2121/1993. Η έννοια δε της «προσιτότητας» περιλαμβάνει όχι μόνο τη δυνατότητα να μπορεί το έργο να ληφθεί από αόριστο αριθμό προσώπων, αλλά και προεχόντως, μια σχέση επικοινωνίας μεταξύ εκείνου που το καθιστά προσιτό και των περαιτέρω ληπτών. Έτσι, συνιστά δημόσια εκτέλεση, κατά τους όρους του ν.2121/1993, η περίπτωση κατά την οποία ο λαμβάνων το τηλεοπτικό σήμα οργανώνει τη συμπεριφορά του με πράξη, ήτοι διαμορφώνει τις κατάλληλες συνθήκες ώστε να καταστήσει προσιτό το τηλεοπτικό σήμα σε αόριστο αριθμό προσώπων, μέσα από μια σχέση επικοινωνίας, πράγμα όμως που δεν γίνεται τυχαία, αλλά στα πλαίσια της επιχειρηματικής δραστηριότητάς του και προς επίτευξη των εμπορικών σκοπών του. Συνεπώς, όταν ο λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής, με τη χρήση ενός κεντρικού διανεμητικού δέκτη, τον οποίο χρησιμοποιεί στα πλαίσια της επιχειρηματικής δραστηριότητάς του και για τις ανάγκες αυτής, γίνεται μεσάζων, ώστε η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή να λαμβάνεται και από άλλους, πλην του ιδίου και συγκεκριμένα από πρόσωπα, με τα οποία δεν συνδέεται με οικογενειακούς δεσμούς ούτε είναι μέλη του άμεσου κοινωνικού περιβάλλοντός του, σε χώρο που ο ίδιος

παρέχει ή για τον οποίο είναι υπεύθυνος, τότε δεν πρόκειται για απλή λήψη εκπομπής, αλλά για μια άλλη ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα αντιληπτό από άλλο κοινό, στο

οποίο δεν είχε αποβλέψει ο δημιουργός και στο οποίο ο χρήστης μετακινεί την εκπομπή χωρίς δικαίωμα. Η πράξη αυτή συνιστά πλέον δημόσια εκτέλεση του έργου, έχουσα διαφορετικό προορισμό της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και διακριτή από την αρχική ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, με συνέπεια γι' αυτή να απαιτείται άδεια του δημιουργού και να δικαιολογείται η αξίωση άλλης αμοιβής. Σύμφωνα με τα ανωτέρω, η αναμετάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών εντός μιας επιχείρησης ενώπιον του κοινού (των συναλλασσόμενων με τον επιχειρηματία προσώπων), από δέκτη ραδιοφώνου ή τηλεόρασης εγκατεστημένου μόνιμα ή ευκαιριακά προς μετάδοση ή ακρόαση, όπως η μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στα δωμάτια επιχείρησης ξενοδοχείου από δέκτες που υπάρχουν σ' αυτά, μέσω κεντρικής κεραίας που εξυπηρετεί όλο το κτήριο, αποτελεί νέα χρήση ως ξεχωριστή μορφή δημόσιας παρουσίασης και δικαιολογείται νέα άδεια του δημιουργού και η καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής (Κουμάντος, Πνευματική Ιδιοκτησία, εκδ. 2002, σ.217, Κοτσίρης, Αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών ως χωριστή μορφή δημόσιας εκτέλεσης, ΕΕμπΔ 2002.251). Εξάλλου, με την από 7-12-2006 απόφαση του Γ' Τμήματος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) κρίθηκε ότι η διανομή σήματος από ξενοδοχειακό συγκρότημα μέσω συσκευών τηλεόρασης σε πελάτες που διαμένουν στα δωμάτια του συγκροτήματος αυτού ασχέτως της τεχνικής μετάδοσης του χρησιμοποιούμενου σήματος αποτελεί πράξη παρουσίασης στο κοινό, με την έννοια του άρθρου 3 παρ.1 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ καθώς

και ότι ο ιδιωτικός χαρακτήρας των δωματίων ξενοδοχειακού συγκροτήματος δεν κωλύει το α αποτελεί η πράξη παρουσίασης έργου που πραγματοποιείται εκεί μέσω συσκευών τηλεόρασης πράξη παρουσίασης στο κοινό με την προαναφερθείσα έννοια (contra ΕφΑθ 7593/2005, προσκομιζόμενη από την καθ' ης). Περαιτέρω, η αμοιβή που καθιερώνεται με το άρθρο 49 του ν.2121/1993 είναι όπως προαναφέρθηκε ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερομένων είναι ανεκχώρητο και η είσπραξή της υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών οι οποίοι λειτουργούν, κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του ν.2121/1993, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ τους κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού μάλιστα καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευσή του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ.ΙΒ, 58 και 32 παρ.1 του ν.2121/1993, γίνεται καταρχήν σε ποσοστό επί των ακαθάριστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθάριστων εξόδων και εσόδων που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και

M

πρόερχονται από την εκμετάλλευσή του. Εάν όμως η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιοριστεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπήν, ποσό. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαίνεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, εωσότου το αρμόδιο δικαστήριο αποφανθεί οριστικά για το ύψος της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Αυτό ερμηνευόμενο, σύμφωνα με τους στόχους των συναφών, ως κατωτέρω, κοινοτικών Οδηγιών, συμβάλλει στην ανάπτυξη της πολιτιστικής δημιουργικότητας, δεδομένου ότι με την ταχεία προσωρινή επίλυση της διαφοράς αυτής εξασφαλίζεται η οικονομική αυτονομία και αξιοπρέπεια των ερμηνευτών εκτελεστών καλλιτεχνών και συνεχίζονται οι σχετικές επενδύσεις των παραγωγών, που χρηματοδοτούν αυτές τις πολιτιστικές δημιουργίες. Έτσι, για τον προσωρινό προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής δεν προϋποτίθεται επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικείμενου κινδύνου που αποτελεί την αναγκαία προϋπόθεση για τη λήψη κάθε ασφαλιστικού μέτρου. Εξάλλου, σε σχέση με τα κριτήρια, με βάση τα οποία το

Δικαστήριο, σε περίπτωση διαφωνίας των μερών, θα οδηγηθεί στον προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων πρέπει να παρατηρηθούν τα ακόλουθα: Τα συναφή νομοθετικά κείμενα (ν.2121/1993 και ν.3057/2002) καθώς και οι Οδηγίες 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19-11-1992 και 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29-5-2001 (σε εφαρμογή των οποίων εκδόθηκαν οι ανωτέρω νόμοι αντίστοιχα) δεν προσδιορίζουν τον ορισμό της εύλογης αμοιβής και ούτε καθορίζουν κριτήριο για τον καθορισμό της. Εξάλλου, το ΔΕΚ στην υπόθεση 245/00/6-2-2003 αποφαινόμενο επί προδικαστικού ερωτήματος του Δικαστηρίου Hoge Raad det Nederlanden, ως προς την ερμηνεία του άρθρου Β' παρ.2 της ως άνω Οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, που ανέκυψε στο πλαίσιο της δίκης μεταξύ των διαδίκων SENIA (ίδρυμα για την εκμετάλλευση των συγγενικών δικαιωμάτων) και NOS (ίδρυμα ολλανδικής ραδιοτηλεόρασης) με αντικείμενο τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής, της καταβλητέας στους καλλιτέχνες ερμηνευτές ή εκτελεστές και στους παραγωγούς φωνογραφημάτων για τη ραδιοφωνική τηλεοπτική μετάδοση των εν λόγω φωνογραφημάτων, έκρινε τι, ελλείψει κοινοτικού ορισμού της εύλογης αμοιβής, η έννοιας αυτής πρέπει να αναλύεται από τον Εθνικό Δικαστή με τον πλέον ομοιόμορφο, κατά το δυνατόν, τρόπο στο έδαφος της Κοινότητας και σύμφωνα με τους στόχους της Οδηγίας 92/100, όπως αυτοί προσδιορίζονται, ιδίως, με τις αιτιολογικές σκέψεις της Οδηγίας, ως ικανής να οδηγήσει στην επίτευξη δέουσας ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να εισπράττουν αμοιβή λόγω της ραδιοφωνικής μετάδοσης φωνογραφήματος και του συμφέροντος

των τρίτων να μπορούν να μεταδίδουν ραδιοφωνικά το εν λόγω φωνογράφημα με εύλογες προϋποθέσεις και περαιτέρω ότι ο εύλογος χαρακτήρας της αμοιβής αυτής αναλύεται, ιδίως, ενόψει της αξίας της συγκεκριμένης χρήσης, στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών. Ενόψει αυτών, ο καθορισμός του ύψους της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται οι δικαιούχοι των συγγενικών δικαιωμάτων για την απλή, χωρίς τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, που λαμβάνουν ραδιοτηλεοπτικά οι πελάτες των ξενοδοχείων (κοινό υπό την προαναφερόμενη έννοια) από τις εγκατεστημένες στα δωμάτιά τους συσκευές τηλεόρασης και ραδιοφώνου, τις οποίες αυτοί μπορούν κατά την κρίση τους να χρησιμοποιούν, με συνέπεια, όπως προαναφέρθηκε, να συντρέχει περίπτωση δημόσιας εκτέλεσης με την έννοια του άρθρου 3 παρ.2 ν.2121/1993, πρέπει να γίνει σύμφωνα με τους στόχους της ως άνω Οδηγίας και του προστατευτικού πνεύματος των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το ν.2121/1993. Το Δικαστήριο, στην ειδικότερη αυτή περίπτωση, θα καθορίσει το ύψος της εύλογης αμοιβής, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής και μεταξύ των άλλων κριτηρίων που πρέπει να λάβει υπόψη του, είναι η αξία της συγκεκριμένης χρήσης στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, ο αριθμός των δωματίων του ξενοδοχείου, ο δείκτης πληρότητάς του, η εμπορική ή τουριστική κίνηση της περιοχής, όπου βρίσκεται, ο σκοπός για τον οποίο οι πελάτες διαμένουν εκεί (αν δηλαδή πρόκειται για τουριστικό ή επαγγελματικό σκοπό), ο κατά μέσο όρο χρόνος διαμονής τους, η δυνατότητα από άποψης χρόνου, ενδιαφερόντων και κατανόησης της ελληνικής γλώσσας, παρακολούθησης ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και προγραμμάτων με έργα ερμηνείας και

παραγωγής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, ο κατά μέσο όρο ημερήσιος χρόνος που οι κρατικοί και ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί καλύπτουν προγράμματα με τα ως άνω προστατευόμενα έργα, η ένταση της τηλεθέασης αυτών, οι συμβατικώς οριζόμενες αμοιβές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων άλλων ξενοδοχείων, το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής που καταβάλλει το ξενοδοχείο σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων για τη δυνατότητα χρήσης από τους πελάτες τους, έργων προστατευόμενων από το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και το ύψος της αμοιβής που καθορίστηκε με προγενέστερες αποφάσεις του ίδιου ή άλλου δικαστηρίου για ξενοδοχεία ανάλογης κατηγορίας και θέσης. Τέλος, ενόψει του ότι η αξίωση για εύλογη αμοιβή γεννάται αφότου το έργο γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια, οπότε εναπόκειται στο Δικαστήριο μόνο να καθορίσει προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής και όρους πληρωμής της, μετά τον εν λόγω δικαστικό προσδιορισμό έχει πλέον αυτό την εξουσία, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να προχωρήσει και στην προσωρινή επιδίκαση της εν λόγω απαίτησης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 782 επ. ΚΠολΔ, εφόσον βέβαια συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 682 ΚΠολΔ, δηλαδή συντρέχει επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικείμενου κινδύνου. Η αντίθετη άποψη δεν βρίσκει έρεισμα στο Ν.2121/1993 και στις διατάξεις των ασφαλιστικών μέτρων του ΚΠολΔ δεδομένου ότι εδώ πρόκειται περί γεγενημένης απαίτησης, η οποία μετά τον καθορισμό του ύψους και των όρων πληρωμής της, είναι ορισμένη και συνεπώς, συντρέχόντων και των κατά τα άνω νόμιμων προς τούτο όρων, όπως διαγράφονται στη διάταξη του άρθρου 682 ΚΠολΔ, είναι δυνατή η λήψη ασφαλιστικών μέτρων με την μορφή

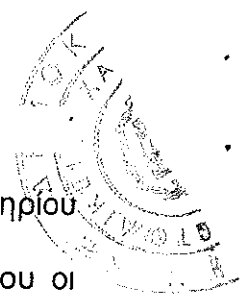

της προσωρινής επιδίκασης απαίτησης των άρθρων 728 επ. ΚΠολΔ.

Στην προκείμενη περίπτωση, οι αιτούντες εκθέτουν στην κρινόμενη αίτησή τους ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα, κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του Ν.2121/1993, συγκεκριμένα δε ο πρώτος για τους ηθοποιούς, ο δεύτερος για τους μουσικούς, ο τρίτος για τους τραγουδιστές και η τέταρτη για τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, έχοντας ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην Ελλάδα οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών αυτών δικαιωμάτων, τις αναφερόμενες στον ίδιο νόμο αρμοδιότητες διαχείρισης, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Ότι συνέταξαν από κοινού το αναφερόμενο αμοιβολόγιο ως προς τη χρήση των ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων σε κάθε δωμάτιο ξενοδοχείου με την αναφερόμενη εύλογη και δίκαιη αμοιβή, το οποίο γνωστοποίησαν στο κοινό, ότι κάλεσαν με εξώδικο το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος, στο οποίο ανήκει και η καθ' ης η αίτηση, η οποία εκμεταλλεύεται το ξενοδοχείο με το διακριτικό τίτλο «, δυναμικότητας 414 δωματίων, να διαπραγματευθεί για τον καθορισμό και την είσπραξη της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη τους από τη χρήση των υλικών φορέων, πλην όμως οι διαπραγματεύσεις δεν απέδωσαν λόγω άρνησής της, μολονότι καθημερινά και με τους αναφερόμενους τρόπους, κατά το χρονικό διάστημα των ετών 2006-2009, η καθ' ης έχει εγκαταστήσει τηλεοράσεις και ραδιόφωνα σε κάθε δωμάτιο του ξενοδοχείου της, μεταδίδοντας δίχως την άδειά τους το πρόγραμμα των κρατικών και ιδιωτικών σταθμών, χωρίς να καταβάλλει οποιοδήποτε ποσό στους αιτούντες οργανισμούς. Ότι η εύλογη αμοιβή που

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων

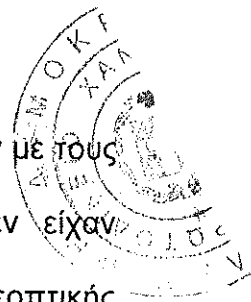
και , που εξετάσθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και από όλα τα έγγραφα, που οι διάδικοι νόμιμα προσκομίζουν με επίκληση, πιθανολογήθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι αιτούντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 παρ.4 του Ν.2121/1993, συγκεκριμένα δε ο πρώτος από τους αιτούντες για τους ηθοποιούς, ο δεύτερος για μουσικούς, ο τρίτος για τους τραγουδιστές-ερμηνευτές και η τέταρτη για τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Η καθ' ης η αίτηση λειτουργεί και εκμεταλλεύεται στον ξενοδοχείο με το διακριτικό τίτλο « », δυναμικότητας 414 δωματίων, που ανήκει στην κατηγορία τεσσάρων αστέρων και λειτουργεί εποχικά από την 1^η Μαΐου μέχρι την 15^η Οκτωβρίου κάθε έτους. Στα ως άνω δωμάτια του ξενοδοχείου είναι εγκατεστημένες συσκευές τηλεόρασης και έτσι παρέχεται στους πελάτες του ξενοδοχείου η δυνατότητα να παρακολουθούν τα τηλεοπτικά προγράμματα όλων των τηλεοπτικών σταθμών της χώρας. Οι δέκτες της τηλεόρασης που έχει εγκαταστήσει η καθ' ης σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της συνδέονται μ' ένα δικό της κεντρικό διανεμητικό δέκτη (κεντρική κεραία), που λαμβάνει τα τηλεοπτικά προγράμματα των κρατικών και ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών, τα οποία μεταδίδονται στην ελληνική επικράτεια. Ερμηνείες και παραγωγές

M

που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι αιτούντες οργανισμοί μεταδίδονται καθημερινά καθόλη τη διάρκεια των ετών 2006-2009 από όλους τους κρατικούς και ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς, καλύπτοντας ημερησίως μεγάλο τηλεοπτικό χρόνο. Κατόπιν τούτων και λαμβάνοντας υπόψη τον μεγάλο αριθμό των λειτουργούντων κατά τα ανωτέρω έτη στην ελληνική επικράτεια με πανελλήνια εμβέλεια τηλεοπτικών σταθμών, η τηλεοπτική μετάδοση των διαχειριζόμενων και προστατευομένων από τους αιτούντες έργων ήταν ευρεία, καλύπτοντας όλα σχεδόν τα έργα των δημιουργών. Η καθ' ης στα πλαίσια της επιχειρηματικής δραστηριότητάς της και για την επίτευξη των εμπορικών σκοπών της και πορισμού οικονομικού οφέλους κατέστησε προσιτά τα επίδικα τηλεοπτικά προγράμματα στους πελάτες της, οι οποίοι και συγκροτούν, κατά τα αναφερόμενα στη νομική σκέψη την έννοια του «κοινού», διαμορφώνοντας τις κατάλληλες προς τούτο συνθήκες με τις ως άνω πράξεις της. Δηλαδή προέβη στην εγκατάσταση κεντρικού διανεμητικού δέκτη, κατάλληλου και ικανού να λαμβάνει όλα τα προγράμματα των τηλεοπτικών σταθμών πανελλήνιας εμβέλειας, τοποθέτησε τις σωληνώσεις εγκατάστασης για διοχέτευση των λαμβανομένων από την κεντρική κεραία τηλεοπτικών σημάτων σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της και τοποθέτησε στα δωμάτια συσκευές τηλεόρασης για τη λήψη από τους πελάτες της των τηλεοπτικών σημάτων. Είναι προφανές ότι και αν δε γίνεται από την καθ' ης η χρήση του υλικού φορέα, δεν πρόκειται για απλή λήψη τηλεοπτικής εκπομπής και δη για χρήση της τηλεοπτικής μετάδοσης, για την οποία έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους τηλεοπτικούς σταθμούς, αλλά για μια άλλη, ανεξάρτητη πράξη με την οποία το τηλεοπτικώς εκπεμπόμενο έργο γίνεται από νέο, άμεσα προσιτό και αντιληπτό από άλλο

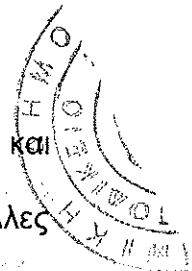
κοινό, ενώ οι αιτούντες, κατά την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων με τους τηλεοπτικούς σταθμούς για καταβολή της εύλογης αμοιβής, δεν είχαν αποβλέψει σ' αυτό. Έτσι, η καθ' ης, ως χρήστης-λήπτης της τηλεοπτικής μετάδοσης, παρουσίασε αυτήν χωρίς δικαίωμα σε κοινό άλλο από το προοριζόμενο για εκμετάλλευση και επίτευξη των προαναφερόμενων επιχειρηματικών σκοπών της. Η πράξη της αυτή αποτελεί χρήση των έργων των αιτούντων διαφορετική από την αρχικώς προβλεπόμενη, δηλαδή απ' αυτήν για την οποία προορίζονταν η τηλεοπτική μετάδοσή τους και αναμφισβήτητα θεωρείται «δημόσια παρουσίαση» των διαχειριζόμενων και προστατευόμενων από τους αιτούντες έργων με την αναφερόμενη στην αρχική νομική σκέψη έννοια του άρθρου 3 παρ.2 Ν.2121/1993. Ο ισχυρισμός της καθ' ης ότι η άνω παρουσίαση δεν είναι σε κάθε περίπτωση πρόσφορη καθότι η συντριπτική πλειονότητα των πελατών της είναι αλλοδαποί που κατά κανόνα δεν γνωρίζουν την ελληνική γλώσσα δεν ασκεί ουδεμία ουσιώδη επιρροή δεδομένου ότι τα περισσότερα ξενόγλωσσα προγράμματα (ταινίες, εκπομπές κλπ), που παρουσιάζουν τα ελληνικά τηλεοπτικά κανάλια, γίνονται άμεσα τηλεοπτικά από τους αλλοδαπούς ενοίκους του ξενοδοχείου της καθ' ης, αφού δεν παρέχονται μεταγλωττισμένα στην ελληνική γλώσσα. Συνεπώς, προκύπτει νόμιμο δικαίωμα των αιτούντων να αξιώσουν εύλογη αμοιβή για τη δημόσια παρουσίαση των έργων τους, που λαμβάνει χώρα στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης, η οποία έχει αντίστοιχη υποχρέωση να καταβάλει στους αιτούντες εύλογη αμοιβή. Η συγκεκριμένη όμως χρήση από την καθ' ης των έργων των αιτούντων έχει όλως δευτερεύοντα χαρακτήρα, σε σχέση με το αντικείμενο λειτουργίας της ξενοδοχειακής μονάδας της και ενόψει της φύσης και των συνθηκών της από μέρους της εκμετάλλευσης των

M

προστατευομένων από τους αιτούντες έργων, καθίσταται αδύνατη η εφαρμογή του προβλεπόμενου από τη διάταξη του άρθρου 32 παρ.1 του Ν.2121/1993 τρόπου υπολογισμού της εύλογης αμοιβής τους σε ποσοστό επί των ακαθάριστων εσόδων ή εξόδων που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα της καθ' ης και προέρχονται από την εκμετάλλευση των έργων τους. Συνεπώς, η αμοιβή που υποχρεούται να καταβάλει η τελευταία στους αιτούντες πρέπει, ενόψει και όσων σχετικά προαναφέρθηκαν, να καθοριστεί σε ορισμένο κατ' έτος ποσό, το οποίο θα είναι ενιαίο για όλους τους αιτούντες και εύλογο, σύμφωνα με τα αναλυτικά εκτιθέμενα στη νομική σκέψη. Οι αιτούντες την 24-4-2003 με δημοσίευση στις εφημερίδες «Ναυτεμπορική», «Ριζοσπάστης» και «Αυγή», γνωστοποίησαν στο κοινό το αμοιβολόγιο που είχαν καταρτίσει για την αμοιβή που έπρεπε να καταβάλουν οι ξενοδόχοι που χρησιμοποιούν τηλεοράσεις και ραδιόφωνα για την εκπομπή των ως άνω προγραμμάτων, ανάλογα με την κατηγορία των αστέρων στην οποία ανήκει το κάθε ξενοδοχείο σε συνδυασμό με κάθε δωμάτιο του ξενοδοχείου. Το ως άνω αμοιβολόγιο αποτελεί πρόταση για διαπραγμάτευση της εύλογης αμοιβής των μελών τους με τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που προβαίνουν, κατά τον προαναφερόμενο τρόπο, σε παρουσίαση έργων των μελών τους στο κοινό-πελάτες τους. Ειδικότερα, η εύλογη αμοιβή, που, κατά το αμοιβολόγιο αυτό και για τα έτη 2006-2009 αξιώνονταν υπέρ των μελών των αιτούντων από ξενοδοχείο τεσσάρων αστέρων για καθένα από τα ως άνω έτη, ανέρχεται στο ποσό των 0,18 λεπτών ημερησίως ανά δωμάτιο. Σ' αυτή τη βάση επιχειρήθηκε συνολική, για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας, διαπραγμάτευση μεταξύ των αιτούντων και του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Ελλάδος, αλλά και με Σύλλογο Ξενοδόχων των , των οποίων είναι

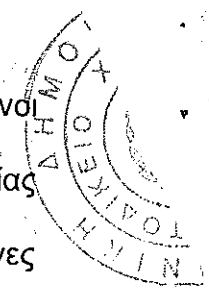
μέλος η καθ' ης, η οποία απέβη άκαρπη. Εξάλλου και η καθ' ης αρνείται και
αμφισβητεί την προαναφερόμενη υποχρέωσή της εξώδικα, μολοντί άλλες
ξενοδοχειακές επιχειρήσεις έχουν ήδη συνάψει συμβάσεις με τους αιτούντες
οργανισμούς και συμφώνησαν στην καταβολή εύλογης αμοιβής για παρόμοια
με την ενεργούμενη από την καθ' ης δημόσια παρουσίαση έργων των μελών
της. Υφίσταται επομένως διαφωνία μεταξύ χρήστη και των αιτούντων
οργανισμών συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων για την εύλογη
αμοιβή των μελών των τελευταίων και αναδεικνύεται, σύμφωνα με τη διάταξη
του άρθρου 49 παρ.1 Ν.2121/1993 η εξουσία του Δικαστηρίου αυτού να
καθορίσει προσωρινά το ύψος της. Το Δικαστήριο, όπως προαναφέρθηκε, για
τον προσδιορισμό της υπέρ των αιτούντων εύλογης αμοιβής, συνεκτιμά όλα
τα προαναφερόμενα στοιχεία, χωρίς να δεσμεύεται από το κατά τα άνω
αμοιβολόγιο, το οποίο σημειωτέον καθορίστηκε από τους αιτούντες στο ίδιο
ύψος για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας, χωρίς διαφοροποιήσεις ανάλογες με
τη θέση και την τουριστική κίνηση κάθε περιοχής και την πληρότητα κάθε
ξενοδοχείου, στοιχεία από τα οποία, όμως, εξαρτάται το ύψος των εσόδων
της κάθε επιχείρησης και συνεπώς και η ωφέλειά της από την παρουσίαση
των ραδιοτηλεοπτικών έργων μέσω των δεκτών που είναι εγκατεστημένοι στα
δωμάτια του ξενοδοχείου και πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, έστω και γενικά,
ακόμα και όταν η αμοιβή προσδιορίζεται σε ορισμένο ποσό. Στην προκείμενη
περίπτωση πιθανολογήθηκε ότι η περιοχή στην οποία βρίσκεται το
ξενοδοχείο της καθ' ης είναι ιδιαίτερα ελκυστική από τουριστική άποψη μόνο
τους θερινούς μήνες, ότι η συντριπτική πλειοψηφία των πελατών του είναι
αλλοδαποί, οι οποίοι, λόγω της πολύχρονης παρουσίας τους σε
παρακείμενες παραλίες και σε αξιοθέατα της ευρύτερης περιοχής, έχουν

μειωμένη χρονική δυνατότητα να παρακολουθήσουν τα ραδιοτηλεοπτικώς μεταδιδόμενα στα δωμάτιά τους έργα των αιτούντων και ότι η μέση πληρότητα του ξενοδοχείου ανέρχεται σε ποσοστό 60%. Συνεκτιμωμένων των ανωτέρω στοιχείων και λαμβάνοντας υπόψη την αξία της συγκεκριμένης χρήσης εκ μέρους της καθ' ης στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών που, όπως ήδη έχει λεχθεί, έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης της επιχείρησής της, τον αριθμό των δωματίων και την πληρότητα του ξενοδοχείου της κατά τα έτη 2006-2009, το σκοπό της διαμονής των πελατών σ' αυτό, τον κατά μέσο όρο παραμονής τους, τις πραγματικές δυνατότητες των πελατών να παρακολουθήσουν στο δωμάτιό τους ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές με έργα που διαχειρίζονται οι αιτούντες, το ποσοστό ακρόασης και τηλεθέασης των έργων αυτών, το μέγεθος του ραδιοτηλεοπτικού χρόνου που καταλαμβάνει η μετάδοση των εν λόγω έργων και την συμβατικά οριζόμενη αμοιβή συγγενικών δικαιωμάτων των αιτούντων με άλλα ξενοδοχεία, το Δικαστήριο κρίνει, με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, τα οποία λαμβάνονται αυτεπάγγελα υπόψη από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ.4 ΚΠολΔ), ότι το ύψος της προκείμενης εύλογης αμοιβής πρέπει να καθοριστεί προσωρινά στο ποσό των 0,06 λεπτών ημερησίως ανά δωμάτιο, δηλαδή σε 10,08 (0,06 ευρώ X 168 ημέρες) ευρώ ετησίως ανά δωμάτιο και συνολικά σε 4.173,12 (10,08 ευρώ X 414 δωμάτια) ευρώ, για καθένα από τα έτη 2006, 2007, 2008 και 2009, δηλαδή τελικά σε 16.692,48 (4.173,12 ευρώ X 4 έτη) ευρώ. Η προσωρινή αυτή αμοιβή κρίνεται εύλογη και ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των αιτούντων οργανισμών να εισπράττουν αμοιβή λόγω της δημόσιας παρουσίασης των προστατευόμενων

απ' αυτούς έργων, μέσω των δεκτών τηλεόρασης, που είναι εγκατεστημένοι στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθ' ης και του συμφέροντος της τελευταίας να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση των έργων αυτών με εύλογες προϋποθέσεις. Το ποσό αυτό κατανέμεται, κατά τις μεταξύ των αιτούντων συμφωνία, σε ποσοστό 50% για τον πρώτο αιτούντα, δηλαδή σε 8.346,24 ευρώ, σε ποσοστό 12,50% για καθένα από τους δεύτερο και τρίτο από τους αιτούντες, δηλαδή σε 2.086,56 ευρώ για τον καθένα απ' αυτούς και σε ποσοστό 25% για την τέταρτη αιτούσα, δηλαδή σε 4.173,12 ευρώ. Πιθανολογήθηκε περαιτέρω ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του ημίσεως των ως άνω προσδιορισθέντων ποσών, πλέον του αναλογούντος στα καταβλητέα ποσά ΦΠΑ για την απόδειξη που θα εκδοθεί σχετικά από τους αιτούντες, προς κάλυψη άμεσων και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους, όπως κατέθεσε στο ακροατήριο ο μάρτυρας απόδειξης

, αποβλέπουν στο μοναδικό αυτό έσοδο για τη συντήρησή τους, λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι η καθ' ης έχει ήδη αποκομίσει για τα επίδικα έτη οικονομικό όφελος από τη χρήση των έργων τους. Ο αντίθετος ισχυρισμός της καθ' ης περί μη συνδρομής επείγουσας περίπτωσης για την ενλόγω προσωρινή επιδίκαση, επειδή όπως διατείνεται είναι φερέγγυα, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι η φερεγγυότητα της καθ' ης δεν αποτελεί κρίσιμο στοιχείο για τη συνδρομή ή μη επείγουσας περίπτωσης για την προσωρινή επιδίκαση της αμοιβής στους δικαιούχους, σκοπός της οποίας δεν είναι η εξασφάλιση της καταβολής της έναντι της τυχόν αφερεγγυότητας της οφειλέτριας, αλλά η κάλυψη των προαναφερόμενων αναγκών των δικαιούχων. Κατόπιν τούτων, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει κατά ένα

μέρος δεκτή ως και ουσιαστικά βάσιμη, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό και τα δικαστικά έξοδα των αιτούντων πρέπει να επιβληθούν μειωμένα σε βάρος της καθ' ης λόγω της κατά ένα μέρος ήττας της (άρθρο 178 παρ.1 ΚΠολΔ). Τέλος, πρέπει, κατ' άρθρο 693 παρ.1 ΚΠολΔ, να οριστεί, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, προθεσμία τριών μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης για την άσκηση της κυρίας αγωγής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά ένα μέρος την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η καθ' ης η αίτηση στους αιτούντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης για λογαριασμό των δικαιούχων μελών τους ηθοποιών, παραγωγών, μουσικών και τραγουδιστών, για την αναφερόμενη στο σκεπτικό εκμετάλλευση του ρεπερτορίου τους, για το χρονικό διάστημα των ετών 2006-2009, το ποσό των δέκα έξι χιλιάδων εξακοσίων ενενήντα δύο ευρώ και σαράντα οκτώ λεπτών (16.692,48), πλέον του αναλογούντος ποσοστού ΦΠΑ, για τις αποδείξεις καταβολής που θα εκδοθούν.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις αιτούντες α) στο ποσό των οκτώ χιλιάδων τριακοσίων σαράντα έξι ευρώ και είκοσι τεσσάρων λεπτών (8.346,24) της ανωτέρω καθορισθείσας αμοιβής για τον πρώτο αιτούντα, β) στο ποσό των δύο χιλιάδων ογδόντα έξι ευρώ και πενήντα έξι λεπτών (2.086,56) της ανωτέρω καθορισθείσας αμοιβής για καθένα από τους δεύτερο και τρίτο από

τους αιτούντες και γ) στο ποσό των τεσσάρων χιλιάδων εκατόν εβδομήντα τριών ευρώ και δώδεκα λεπτών (4.173,12) της ανωτέρω καθορισθείσας αμοιβής για την τέταρτη αιτούσα.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης η αίτηση να καταβάλλει προσωρινά στους αιτούντες, με τις διακρίσεις που προαναφέρθηκαν, το ήμισυ του ανωτέρω ποσού, ήτοι το ποσό των οκτώ χιλιάδων τριακοσίων σαράντα έξι ευρώ και είκοσι τεσσάρων λεπτών (8.346,24), πλέον του αναλογούντος στο ανωτέρω ποσό ποσοστού ΦΠΑ, για τις αποδείξεις που θα εκδοθούν, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αίτησης.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η αίτηση στην πληρωμή μέρους των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, το οποίο ορίζει σε διακόσια (200) ευρώ.

ΟΡΙΖΕΙ προθεσμία τριών (3) μηνών, η οποία αρχίζει από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, για την άσκηση της κυρίας αγωγής από τους αιτούντες.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στις 27 Οκτωβρίου 2011 στα σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση χωρίς να είναι παρόντες οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους και με την παρουσία της Γραμματέα Αικατερίνης Σπαντιδάκη για τη δημοσίευση.

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

